

[Chr. Madsen.]

Om man nu kan drive den grønlandske handel ud af København, det har jeg mine betænkeligheder ved, fordi jeg har hørt på debatten, at man lader sig knuge af, hvad andre fortæller. Nu siger man, at det vil koste 20 mill. kr. at få grønlandske handel flyttet her fra København til et andet sted i landet, idet jeg forudsætter, at man får 20 mill. for det, man bor på, og de samlede udgifter ved at lave noget nyt er 40 mill. kr. At 20 millioner skulle være en høj pris for en egnsudvikling, kan jeg slet ikke se noget rimeligt i. Når man ser på andre landes planer med hensyn til egnsudvikling, så opererer man jo dér med langt større beløb, og dér hvor man har brugt disse beløb og brugt dem fornuftigt og rigtigt på et ordentlig grundlag, har man jo fået resultater frem, som vi mangler.

Af og til — det sker som regel hvert år i januar måned — sidder der her i huset et eller andet sted en deputation for Ålborg fællesorganisation med borgmesteren i spidsen og taler igen med arbejdsministeren om, at der skal ske noget i det nordjyske område. Det er en tilbagevendende begivenhed, det er slet ikke noget nyt, det sker et par gange eller tre om året. Hvad resultat de når til denne gang, ved jeg ikke noget om. Men ved tidligere lejligheder har ministerierne og ministeriernes embedsmænd jo sagt, der er mange planer for det nordjyske område. Vi har fundet dem, har de sagt, når de har været deroppe. Der er planer for adskillige millioner kroner, har man sagt fra år til år; men ikke desto mindre tegner arbejdsløshedsmonstret sig gang på gang sådan, at det gennemsnitlige arbejdsløshedstal i det nordjyske område er en 5-6 gange højere end landsgennemsnittet, så mon ikke det var på tide, at man tog sagen mere alvorligt, end man hidtil har gjort, og ikke kom med udtryk af den art, at 20 mill. kr. er for høj en pris for egnsudvikling. Det er ikke nogen høj pris; efter min mening er det en meget lav pris. Hvis man kan skaffe beskæftigelse til omkring 2.000 personer i det nordjyske område, vil det være en meget billig foranstaltning.

Nu ved jeg ikke, hvad udvalget kommer frem til, og jeg ved jo heller ikke, om udvalget opnår nogen resultater, men jeg vil hen-

vise til, at vi i denne tid har et lovforslag til behandling her i folketinget om egnsudvikling, og den nye egnsudviklingslov skal styrkes med nogle formålsparagraffer, der er bedre end de hidtidige. I de formålsparagraffer står der, at egnsudviklingsrådet skal have bemyndigelse til at fremme en egnsudvikling i områder, der er bagefter økonomisk, socialt og kulturelt. Og i bemærkningerne står der, at når man skal bedømme kriterierne for, om en del af landet er bagefter, så skal man undersøge, hvordan det er med arbejdsløsheden, hvordan det er med indtægtsforholdene, og hvordan det er med erhvervsstrukturen; er den for ensidigt tiltællagt, og skal man sørge for at få en mere fleksibel erhvervsstruktur? Det lovforslag bliver jo antagelig vedtaget. Var det så ikke rigtigt, at man sagde, at egnsudviklingsrådet skulle tage denne sag om udflytning af statsinstitutioner i sin hånd og på baggrund af formålsparagraffen i egnsudviklingsloven søge at placere ikke alene den kgl. grønlandske handel, men også andre statsinstitutioner i de områder, hvor man finder at landets befolkning ikke følger med i den almindelige velstandsstigning?

Der er foretaget nogle undersøgelser i det nordjyske område af, hvordan denne landsdel ligger i forhold til det øvrige land, og i disse undersøgelser peger man klart og tydeligt på, at arbejdsløshedsheden har været konstant på grund af en forkert erhvervsstruktur. Man siger endvidere, at denne landsdels befolkning har en betydeligt mindre indtægt end den, det øvrige land har, så der er væsentlige grunde, der peger på, at man i det område må have en udvikling af en anden art, end man har. Jeg vil håbe, at det udvalg, der kommer til at arbejde med sagerne, og at det nordjyske område gennem sine erhvervsorganisationer og øvrige organisationer vil presse på med de midler, man har, for her er en oplagt lejlighed til at få en udvikling i gang i et område, som er blevet mishandlet igennem mange, mange år.

Kjær Rasmussen: I den omtalte udvalgsbetænkning, nr. 442, er der nævnt flere havnebyer, hvortil en udflytning af KGH kunne tænkes. Jeg skal ikke kaste smuds på andres varer — her tænker jeg naturligvis på Hanstholm, Ålborg, Nørresundby og Frederikshavn, og